

BERILO JUGOSLOVANSKEGA ODBORA IZ ITALIJE

BAZOVICA

Pošilja Ivan Učenik
Jugosl. Glasnik "K..."
Midan Ibrahim Pasha 42/3

SREDNJI VZHOD

ŠT. 12

20. DECEMBER 1941.

ožič! Tišina snega. Pod večer toplota zakurjene sobe, na mizi darovi ljubezni, na jelki sveče miru. Tako je bilo nekdanj, ko je še sonce sijalo v lepi, divni domovini, ko so zvonovi vabili k polnočnici, ko so bakle gorele in ko je pod nogami tako prijetno škripal sneg.

Bilo je takrat, ko je sam božji mir vladal v lepi slovenski zemlji in tudi v naših srcih.

Ali danes, lučke ne svetijo na božičnem drevescu niti ob slovenskih jaslicah; spremenile so se v tožne lučke na grobeh v hladni jesenski sapi.

Letos je vseh mrtvih dan tako zelo dolg, že od onega 6. aprila dalje traja neprenehoma. Takrat, ko je ona strašna beseda planila v naše domove, takrat ko so tujčeve tolpe morale naše sinove, naše očete in naše otroke, ko so naši domovi razsvetljevali tujčovo pot, takrat je legla bolečina v našo dušo, grenka, trpka, strašna, še nikdar doživljena za naš slovenski rod.

In ta bolečina narašča, se množi z vso krutostjo in neusmiljenostjo.

Nešteto novih grobov. Ne tujih, slovenskih, in z dneva v dan se večja njihovo število. Naša kri teče v potokih, solze naših mater so napolnile vso slovensko zemljo in prav do zadnjega kotička. Danes mogoče niti več ne teko, ker jih je gorje izušilo do dna.

V snegu in mrazu stiskajo pesti naši fantje, naši možje po zaporih, ujetniških taboriščih, po koncentracijskih barakah, gladni, premraženi in skrušeni prav do globine svojega človeškega dostojanstva.. Slovenski otročki, odtrgani z zverinsko krutostjo od svojih rodnih mater, prezebajo po tovornih vagonih bičani in zasramovani od tujih divjakov. V obupu in strahu, ki gre skozi kosti, kličejo po svojcin-zaman. Najstrašnejše tragedije, nič boljše, kakor v krvavih turških časih. Slovenska dekleta, iztrgana iz naše hiše in vržena v zverinska žrela pruske soldateske, osramočena in ponižana, bolna in okužena, nato pa pobita kot mrčes, to so pruske čednosti novega reda.

Ob zamolkem pisku kraške burje so jeknili v vse mirje zamolki strelj fašistovskih druhal in preluknjali pet mladih, idealnih in junaških slovenskih teles. Drugih petdeset je odšlo v srednjeveške kazemate v glad in mučenje.

Strašen je slovenski božič. In vendar, glejmo Dete na slami, danes na božični dan in pomislimo - kljub strašni bridkosti - na njegovo Vstajenje. Saj je toliko čast na slami, naših rudarjev, delavcev, kmetov in vseh malih ljudi v slovenski zemlji in še več mogoče izven nje.

Saj pride naš Veliki dan, prav gotovo pride - le reži se satan in kaži pesti. Da, pest zdaj vlada človeštvu, le veseli se svojih mogočnih zmag, tvoje ure so štete na vsak način.

Tedaj svoboda ne bo več bedna dekla v rokah trinogov. Svoboda bo obsodila satana na smrt in vsi na rodi bodo rešeni zapeli na glas pesem ljubezni, kakor jo je oznanjal oni, ki se je rodil v skromnem betlehemskega hlevcu.

In glej, vsa zemlja bo dovolj prostrana za vse in otroci slehernega naroda, tudi najmanjšega, bodo našli pošten košček kruha in varno streho.

Ne bodita nestrpna, draga sestra in ljubi brat, Veliki dan bo prišel, ker mora priti, tako je zapisano v knjigi usode.

Danes na najskrivnostnejši dan naših starih navad in običajev, spomnita se, slovenski fant in slovensko deklo, svoje matere, ki morda ob tej uri z molkom v roki in z lakoto v želodcu, ob streslajih ostre zime, moli za vaju in za svobodo in srečo nas vseh. Tudi mi posvetimo danes vse svoje misli, svojo ljubezen njim, tam daleč čez morje. Naj danes tudi z naših ust hiti molitev k nebu, da bi tisti čas, ki ne more biti več daleč, prišel kaj skoro.

In še ena vroča želja naj kipi danes nam vsem iz polnega srca, da bi prihodnji božič praznovali skupaj, tam na Gospi Sveti, tam ob slovenski Nadiži, preko goriških Brd in preko slovenske Mure. Da bi prihodnji božič rodil svobodo vsem našim bratom, kjerkoli teče naša govorica in kjerkoli se prepeva naša pesem. To našo molitev, usliši Dete božično!

ZA MOJEGA OČKA, OČE NAŠ...

NAŠIM PRIJATELJEM

DANAŠNJA ŠTEVILKA V NOVI IZDAJI OBSEGA OSEM STRANI. PRIHODNJA ŠTEVILKA IZIDE 31. DEC. IN SICER NA REDNIH 4 STRANEH KOLIKOR BO ODSLEJ ZNAŠAL OBSEG. PRIČAKUJEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI. ŽELJE IN PRIPOMBE SPOROČITE, RAVNOTAKO TUDI NASLOVE PRIJATELJEV IN ZNANCEV, DA JIM POŠILJEMO LIST!

ZA SVOBODO IN PREROJENJE JUGOSLAVIJE

GOVOR PREDSEDNIKA KRALJEVSKE VLADE NA LONDONSKEM RADIJU DNE 15. NOV. 1941

VLOGA JUGOSLAVIJE

P R E D S E D N I K K R . V L A D E

A
R
M
G
E
N
E
R
A
L

D
U
Š
Š
S
I
M
O
V
I
Ć

Na londonskem radiju je predsednik Kr. vlade, arm. general, g. Dušan Simović 15. novembra t.l. programatično govoril o borbah našega naroda za svojo svobodo in o dogodkih, ki so se vrstili po 27. marcu t.l. ter odločno pokazali, kje je bodočnost in usoda jugoslovanskega naroda. Čeravno je "Jugoslovanski Glasnik" objavil celotni govor našega predsednika vlade, ki je bil tiskan v cirilici, smatramo, da so besede prvega ministra tako važne, da jih moramo, vsaj v izveličku ponoviti našim slovanskim čitateljem. Med drugim je g. predsednik Kraljevske vlade povedal tudi to-le:

Na vratih Evrope in Azije je naš narod pred pet in pol stoletji preživljal isto nesrečo, kakor jo doživljamo danes mi. Takrat so to bili močni Turki, danes so to isti nasilniki, ki so pred četrst stoletja ogražali obstoj male ali junaške Kraljevine Srbije. Blaženopokojni Kralj Peter I. in Njegov viteški Sin sta se uprla ponižujočemu avstro-madžarskemu ultimatumu in tudi za ceno ogromnih žrtev je srbski narod častno obvaroval svoje dostojanstvo, svobodo in neodvisnost. Bolgarski car Ferdinand je takrat ravno tako kakor danes njegov sin Boris, postavil v službo Avstrije in Nemčije, bolgarski narod, ki nam je l. 1915 porinil nož v hrbet. Preko albanske Golgote je srbski narod s solunsko zmago dočakal svojo svobodo in zedinjenje.

Zedinjeni v svoji lastni državi so uživali Srbi, Hrvatje in Slovenci najboljše pogoje za njih kulturni in gospodarski razvoj. Obžalovati moramo, da sta slaba politika in ostanki stoletnih zablod motili narodno slovo. Ali zmagal je razum in usodne dni smo dočakali složni in zedinjeni v obrambi domovine. Koliko uspeha je posameznik doprinesel, o tem bo sodila zgodovina. Sedaj imamo pred očmi eno samo odločitev - da z borbo nadaljujemo z vsemi silami do končne zmage.

EVROPA V SEDANJOSTI

Usodne in strasne dneve preživlja Evropa že več ko dve leti. Kakor kuga se je pojavila na evropskem nebu senca nemške nenasitljive žeje po svetovni nadoblasti. V tej težnji Nemci s Hitlerjem na čelu rušijo vse dosedanje kulturne in tehnične pridobitve sedanjega človečanstva in stvarno uničujejo vsa živa bitja v krajih, ki so jih osvojili in to v znamenju blagostanja in pravice. Nemški priskledniki, ki so se iz lakomnosti vrgli v nacistično žrelo, morajo v vojno proti Rusiji.

Bolgarski narod je tudi sedaj ogoljufan in zapeljan na stran, ki se upira čustvom in željam narodne večine. Najbolj poučen je primer Romunije, ki nam mora stalno lebdeti pred očmi. Kaj je dobila od Nemčije, s katero se je vezala na življenje in smrt? V začetku so pričele pronicati manjše nemške oborožene sile, ki so sasedle vse romunsko narodno bogostvo, potem je sledila meščanska vojna, izzvana od Nemcev, ki so na ta način oslabili notranjo čvrstino države in potem zasedli vse romunsko področje. Končno so Nemci odrgali dele romunske države in jih izročili svojim dvema zaveznikoma Madjarski in Bolgariji.

Tistim, ki morda še verujejo, da bi se mogli izogniti vojnim dogodkom, lahko rečemo, da bi tudi mi doživeli isto usodo, če ne še strašnejšo, kakršno je dočakala Romunija. S svojim držanjem je Jugoslavija mnogo doprinesla za okrepitev ruskega odpora, ker je preprečila satanski načrt za obkoljenje z juga in izzvala zakasnitev nemškega napada. Ves svet danes uvideva značajno vlogo Jugoslavije. Zaradi našega, čeravno kratkega odpora, je Nemčija danes obsojena voditi v Rusiji vojno pod najtežjimi pogoji in če bog da, bo doživela tudi polom svoje akcije.

SEDANJI PROGRAM VLADE NJ. V. KRALJA PETRA II OSTA- NE TUDI ŠE NADALJE V POLNI VELJAVI:

ČUVATI SVOBODO IN NEODVISNOST NAŠEGA NARODA IN OBNOVITEV JUGOSLAVIJE, KATERO SO NEMCI IN NJIHOVI PRISKLEDNIKI ITALIJA, MADJARSKA IN BOLGARIJA RAZDELILI IN ZASUŽNJILI.

VOJNA V JUGOSLAVIJI SE NADALJUJE

Obnašanje našega naroda v zasedenih krajih bo odvisno v prvi vrsti od sovražnika samega. Tam, kjer narod ni v neposredni nevarnosti, bo treba potrpeti. Za končno temeljito borbo čas še ni prišel.

Da bi zlomili narodov odpor, sovražniki uporabljajo taka sredstva pritiska, ki daleč presegaajo pravice okupatorjev in žalijo najosnovnejša človečanska čustva. To velja za vse naše kraje, posebno pa za one, ki so naseljeni s Srbi in Slovenci. Ubijanje, izseljevanje in trebljenje Srbov in Slovencev se vrši na način, ki ga obsoja ves civilizirani svet. Na tak način je sovražnik obupno zrevoltiral ves srbski narod. V Srbiji, Črni gori, Bosni, Hercegovini in Liki je trpljenje srbskega naroda našlo odjek pri tistih delih jugoslovanske vojske, ki niso položili orožja, pač pa so se umaknili v gozdove in planine. Kot na poklic se je zbrala narodna vojska pod vodstvom izbranih oficirjev. To kar se danes tamkaj bori niso gverilci pač pa vojska. Da lahko pomagajo potlačenemu srbstvu se vsi ti deli borijo proti Nemcem in Lahom in proti Paveličevim ustašem. Na Balkanu je ponovno ustvarjena fronta proti osovincem. Ta borba kaže vsemu svetu mogočno življensko silo srbskega naroda.

Protestiramo pred vsem svetom proti zločinom, ki jih uganjata Nemčija in Italija in zahtevamo, da prenehata s pokolji in zločini proti Srbom in Slovencem. Jugoslovanska redna vojska ima polno pravico, da uživa vse pravice mednarodnega vojne prava. Za vsa ubijanja, zverstva, okrutnosti in preganjanja obtožujemo nemške in laške okupatorske oblasti. Za vse zločinske metode, katerim je cilj uničenje srbskega in slovanskega naroda, obtožujemo nemški in italijanski narod. Naši zavezniki in mi sestavljamo črno listo zločincev. Zločinci ne bodo zbežali kazni.

Tako je
bilo
V
B
E
O
G
R
A
D
U

HITLERJEV SATANSKI NAČRT

Na hrvaškem so osovinci ustanovili posebno državo s kraljem, vojsko in diplomacijo. Na čelo hrvaške vlade so postavili znanega zločinca Paveliča z nalogom, da pripravi Lahom okupacijo Hrvaške in da s pokolji Srbov ustvari sovražstvo med Srbi in Hrvati.

V Srbiji so postavili Nemci Nedićevo vlado, ki je prevzela tudi politične akcije v duhu okupatorskega režima s programom fašistovskega reda. Ko je zaradi individualnih izpadov moralo na morišče po 50 ali 100 nedolžnih ljudi in celo po strašnem masakriranju v Šabcu, Kraljevu, Beogradu in Kragujevcu, kjer so postrelili osem tisoč nedolžnih Srbov, med njimi duhovnike in otroke, je Nedić hladnokrvno ostal pri položaju. (Nadaljevanje na strani 3.)

ZA SLAVO IN ČAST
SLOVENSKE
IN
JUGOSLOVANSKE DOMOVINE
SO OMAHNILI V NAROČJE SMRTI
POD SVINCEM FAŠISTOVSKIH STRAHOPETCEV

VIKTOR BOBEK
IVAN IVANČIČ
IVAN VADNJAL
JOSIP TOMAŽIČ
SIMON KOS

ZA NJIHOVO SMRT OBTOŽUJE SLOVENSKI NAROD
VSE ITALIJANE KI BODO DAJALI
ODGOVOR KO UDARI NAŠA URA

NEDELJNA SLOVENSKA KRI BO MAŠČEVANA
DO POSLEDNJE KAPLJICE

RUSIJA - HITLERJEVA GROBNICA

Že več ko leto dni je preteklo, odkar Hitlerjevi podvigi ne kažejo več tiste sigurnosti, kakor pa je bil to slučaj v prvi polovici 1.1940. Izgleda kakor, da njegova svezda že zahaja. Hitler neko stvar pripravi, pa se je naveliča in zavrže. Zunanji blesk je mogoče večji, kakor kdaj koli. Ali ravno v tem vidijo poznavalci razmer neuravnovešeno roko. (Tudi pri Napoleonu so se stvari razvijale na isti način. Bitke pri Eylau, Wagramu, Borodinu so bile mnogo večje, kakor pa one pri Marengu in Austerlizu, vsaj po svojem obsegu; strateško pa so bile zgolj mrkle ponaredbe).

Pol leta se je Hitler grizel z Anglijo. Naenkrat pa se je stvari naveličal. Pohod "na Suez", to je bilo novo geslo nemškega Vrhovnega poveljstva. Anglija se je lahko oddahnila, angleške noči so postale mirnejše. Nemško letalstvo se je preselilo na Sicilijo in v Bolgarijo. Dve oklopni diviziji je Hitler spravil v Libijo, njegove mogočne armade pa so korakale proti Balkanu. V Iraku in Siriji je oživila peta kolona. Balkanske države je privajal z vso silo, in tam kjer se niso udali je pomagal z bliskovito vojno. Osem tednov gorja in razdejanja je bilo vsega od Beograda do Krate. Takoj za tem pa je blisk posegal tudi že v ozračja Aleksandrije in Sueškega kanala. Mosulski petrolejski vreloci so postali naenkrat tako zelo zapeljivi. Berlinski sen starega kajzerja v smeri Berlin-Bagdad je oživel s podvojeno silo. Ali obenem se je pojačala tudi zavezniška odpornost. Wavell je udarjal na levo in desno s krepkimi udarci, zavaroval je Irak njegove armade so taborile v Siriji, in ustvarjen je bil samseljni zid obrambe Srednjega vzhoda. Odločujoči udar na tem področju se je zdel nelzogiben. Naenkrat pa so se koleca polomila. Hitlerjev apetit se je čez noč skvaril. Germanški letalci so z vso naglico izpraznili Sicilijo; iz Sirije so izginili pripravljeni nemški bombniki. Komaj premagano Grčijo je Hitler zavrgel kot nepomemben drobec Mussoliniju v lačna usta. Celo pokorjena Francija je postala za Hitlerja manj pomemben činitelj. Vsa sila nacističnega - morilnega stroja se je obrnila na Rusijo.

HITLERJEVI NAČRTI

Kakšen je Hitlerjev račun? Površno izgleda, da je njegov pohod na Rusijo čisto roparska zadevščina. Tako ga je prikazal tudi ves nacistični tisk. Ropanje ruskega žita in petroleja, pod pretvezo "križarske vojne" proti brezbožnemu boljševizmu. Obenem pa naj bi ta nov Hitlerjev pohod omehčal zaveznike. Ali ta račun je površen. Hitler gotovo ni mogel pričakovati da mu bodo Rusi prepuščali polne žitnice in nedotaknjena skladišča petroleja. Računati je moral, da bo v Rusiji našel rasvaline in pogorišča. Verjetno je, da ni resno mislil, da bi mogla njegova "križarska vojska" v svetu upaliti. Če pa je količkaj o tem dvomil, sta ga Churchill in Roosevelt že v naslednjih 48 urah temeljito prepričala o nasprotnem.

Hitlerjevi načrti so morali biti drugačni. V prvi stapi svojega ruskega pohoda ni mogel računati na politične, še manj pa na gospodarske koristi, pač pa edino na - vojaške. Izvršiti in zaključiti bi ga imel v čim krajšem roku, vsekakor pa še predno bi se Anglija mogla toliko okrepiti, da bi ga ogražala na sahadu, kajti dvofrontnega bojevanja se Hitler strašno boji. Zavarovan hrbet in obe roki svobodni za končni obračun z Anglijo, to je bil sklep Hitlerjevega računa.

Računal pa je Hitler kljub vsemu tudi še na politične koristi, ne toliko na Angleškem in v Ameriki, kolikor v sami Evropi. Ali njegov načrt, da zavezniške matira s svojim "novim evropskim redom" se je zopet v Berlinu izjalovil. Zasedba velikega dela ruskega ozemlja, posebno, če bi bilo zaradi vojnih grozot in lakote izpraznjeno, nudi lahko izdatne koristi. Saj je znan nemški načrt, ki so ga 1.1929 celo objavili,

po katerem bi Nemci izselili vse Čeha in Poljake siloma v Rusijo in zlasti Sibirijo. (Vsaka ruska vas bi morala sprejeti po eno češko in poljako družino!) Popolno uničenje in iztrebljenje nekaterih evropskih narodov lebdi Hitlerju stalno pred očmi. Slovenci smo bili prvi na tem satanskem programu. Zasedba in kapitulacija Rusije bi dali Hitlerju v roke najstrašnejše orožje. Nasilno preseljevanje Poljakov in Slovencev najbolj zgovorno potrjuje izvajanje teh zločinov. Gospodarsko izkoriščevanje bi bilo mogoče v dveh ali treh letih.

HITLER SI JE IZKOPAL LASTNO GROBNICO

Nevarnost, v katero se je spravil Hitler s svojim pohodom na Rusijo, je zanj danes mnogo večja, kakor pa za zavezničke. Prvi veliki udar, ki so ga Rusi zadali nemškim hordam na južnem delu fronte in ki je imel za posledico splošni umik nemških armad na vsej črti, jasno kaže, kako zelo se je nevarnost kondnega poraza nagnila na germansko stran. Eden zelo znanih ameriških novinarjev je napisal že meseca julija: "Če ruske armade izdržijo to jesen in nadaljujejo z borbo, je Hitler gotovo izgubljen". Jeseni imamo komaj še nekaj dni, vemo pa, da vlada v Rusiji že sedaj strašna zima. Rusija ni samo izdržala nemškega napada, pač pa je danes njena armada v polni ofenzivi proti nemškim vsiljivcem. Hitler je tudi za Rusijo pripravil bliskovito vojno, ki pa je končala čisto drugače, kakor pa njegovi galopi po Poljski, Franciji, Jugoslaviji in Grčiji. Do Rusije je šlo vse kot po olju, tu pa je zapelo. Nasproti sta se našla dva kolosa, enako uvežbana enako oborožena. Danes pa ta enakost mogoče že več ni tako prepričevalna. Hitler je zmanjšal svojo udarno silo z milijoni mrtvecev na ruskih stepah. Z njegovimi glasovitimi oklopnimi divizijami bodo Rusi kmalu krmlili visoke peči. Germanško letalstvo se preukuje z zastarelimi modeli po ruskih stepah. Peta kolona ne sedi v Moskvi, pač pa Hitlerjevem glavnem stanu.

To kar se sedaj dogaja v Rusiji je zelo podobno dogodkom Napoleonovega poloma v Rusiji. Zavedamo se, da nemške zverine še ni konec, čeravno krvavi na vseh koncih in krajih. Verjetno je, da bomo morali še mnogo potrpeti, ali zgodi se lahko tudi tako - kakor se je že večkrat v zgodovini diktatorjev - da mrcina pogine kar čez noč.

Mnogo zasluge pa bomo imeli tudi mi Jugoslovani pri ugonobitvi barbarske pošasti. Če bi ne bilo 27. marca in vseh dogodkov, ki so temu neposredno sledili, bi Hitler napadel Rusijo verjetno že prve dni aprila. Od 6. aprila do 22. junija je točno 11 tednov ali skoro tri mesece. Za tri mesece smo Jugoslovani Hitlerja zakaenili in ga porinili v rusko zimo. Verjetno je, da bodo, ti trije meseci odločilni za Hitlerjevo usodo.

Pa tudi drugače je delež Jugoslavije pri Hitlerjevih zadregah precejšen. Jugoslovanski četniki z generalom Drašem Mihajlovičem na čelu so privlekli tri nemške divizije pred jugoslovanske puške, in to v hitu, ko bi jih Hitler drugje tako krvavo potreboval. Kako veliko važnost polaga Hitler na srbsko fronto se vidi iz tega, da se ni sanesl na zavezniška Mussolinija in njegove junake, da bi mu to stvar uredili Hitler že ve zakaj!

Borba gre danes na življenje in smrt.
ŽIVLJENJE NAM, SMRT BANDITOM!

(Nadaljevanje govora predsednika vlade)

Danes se jasno vidi načrt naših sovražnikov. Prvi dan so odvojili Hrvate z ustanovitvijo "neodvisne Hrvaške". Ta odcep so poglobili z razseljevanjem Srbov in pokončevanjem z ognjem in mečem v Paveličevi Hrvaški in Bosni. Vse žrtve se žigosajo kot komunisti. Da bi iztrebljenje srbskega naroda bilo čim popolnejše je bilo potrebno izzvati v Srbiji bratomorno borbo med samimi Srbi. Ali v Srbiji ta načrt ni uspel. Srbski narod je ostal zedinjen in se ni pustil zapeljati. Največji nacionalisti, skrajni levičarji, cerkev, vojska, vse to je danes zedinjeno.

POTRPETI MORAMO

Za sedaj moramo potrpeti. Kralj Peter II in Kraljica Marija, člani Kraljevske vlade in vsi ostali naši rojaki izven zasedenih področij naše domovine so s polnimi rokami zaposleni z delom za pomoč našim ujetnikom in za olajšanje usode vsega naroda.

B
E
G
U
N
C
I

Ura končnega obračuna še ni bila. Ali njen čas ni daleč. Naši veliki in močni zavezniki so posvetili prav vse svoje sile za končno zmago in pripravljani so nuditi nam vsako pomoč. Pozdravljam hrabro vojsko bratake Rusije in izražam divljenje vsega našega naroda na njenem izvanrednem držanju in samopožrtvovanju v borbi za skupni cilj. Poleg nje - se lahko reče, da se borijo na lastni zemlji - samo še Srbi. - Zaupamo v boga, da ta borba ne bo zaman in da ni več daleč čas naše skupne končne zmage. Stalin je v svojem zadnjem govoru dejal: "Nemci so na koncu svojih moči. Nemški napadalci stoje pred propastjo. Nemčija se bo čez nekaj mesecev, pol leta, mogoče tudi čez leto dni zrušila pod težo svojih lastnih zločinov."

Pozivamo vse prave zastopnike naroda, vse one, ki ljubijo nad vse svojo svobodo in svobodo svoje domovine, zlasti pa vse one hrabre sinove, ki so se že odzvali, da branijo z orožjem to svobodo, da se združijo v skupni borbi proti skupnemu sovražniku. Vsi pod poveljstvo poveljnika vseh jugoslovanskih oboroženih sil v domovini, generala Draže Mihajlovića!

Ne nasedajte peklenakemu načrtu naših sovražnikov, ki stremijo za tem, da izzivajo medsebojno ubijanje in bratomorne borbe! Kdor danes iz osebnih ali ideoloških razlogov dela drugače, izdaja svoj lastni narod. Posvetimo se vsi skupnemu cilju! IZVOJEVANJU SVOBODE IN VSTAJENJU JUGOSLAVIJE!

Naj živi Kralj Peter II.!
Živio Jugoslavija!

Iz pod domačega latnika

MAŠA - ZADUŠNICA ZA ŽRTVE FAŠISTOVSKEGA RAZBOJNIŠTVA BO V TOREK, DNE 23. t. m. OB 9 URI DOPOLDNE V CERKVI SV. JOZEFA V KAIRU. VABIMO VSE SLOVENCE IN JUGOSLOVANE, KAKOR TUDI PRIJATELJE NAŠEGA NARODA, DA SE UDELEŽIJO TE ŽALOSTNE SVEČANOSTI!

TRST, 16. DEC. Posebni tribunal za zaščito fašistske vladavine je obsodil na smrt 9 Slovencev, od katerih so petorico ustrelili, 4 pa so bili pomiloščeni na 30 let teške ječe. Od ostalih obtožencev so obsodili 48 fantov na teško ječo od 3 do 30 let. Trije obdolženci so bili oproščeni.

GORIČANKA PIŠE: Zelo sem ginjena to poletje, da so se naši fantje tako častno odzvali klicu domovine. Zdelo se jim je tako naravno zasesti mesto, ki jim ga je sama usoda pokazala. Srečala sem jih pri neki Slovenki, ki jih je povabila na kosilo. Podzavestno so se mi javljali neki mali dvomi. Prosim opravičjenja! Ali ko sem jih zagledala, bilo jih je šest z vseh delov naše najožje domovine, so se mi zrosile oči. Niso bili samo korenjaki po telesu, pač pa tudi po duši. Poljubila bi jih v imenu njihovih mater in očetov, ki se mogoče niti ne zavedajo, koliko lepega so vzgojili pri domačem ognjišču. Naprej sem jih izpraševala, oči pa so mi bile stalno mokre. In pošteno sem se vzela v roke. To je vendar tisto pokolenje, nad katerim si vedno obupavala, ker je bilo rojeno v fašizmu in se je učilo v tujem jeziku. Moj Bog, sram me je bilo, da sem samo za trenutek podvomila nad to divno mladostjo. - Dokler narod rodi take matere, ki v suženjstvu rodijo in vzgajajo take sinove, smo lahko ponosni na svoj rod in mirno lahko čakamo tudi na usodno odločitve.

BOŽIČNICA NAŠIM FANTOM. Zaradi skupnega praznovanja božičnih praznikov je bila v naši vojski še od nekdanj havana, da se praznujejo ti prazniki skupno. V vojski so bile zastopane navadno tri vere, katoliška, pravoslavna in muslimanska. Da bi se stara navada ohranila tudi v tujini, bodo vsi naši vojaki prejeli mala božična darila le na Novo leto, ki je nekako na sredini med katoliškim in pravoslavnim božičem. Tako bo tudi z darili, ki so jih velikodušno pripravile naše vrle Slovenke z veliko požrtvovalnostjo naših č sester. V imenu vsega našega naroda pod Italijo se JUGOSLOVANSKI ODBOR IZ ITALIJE vsem prav pristržno zahvaljuje.

LEPE IN SREČNE BOŽIČNE PRAZNIKE želi vsem rojakinjam in rojakom, posebno pa našim uniformiranim fantom, v imenu JUGOSLOVANSKEGA ODBORA IZ ITALIJE, zlasti njegovega predsednika dr. Ivana M. Čoka in v svojem imenu Ivan Učenikov.

SLOVENSKI FANTJE VOŠČIJO BOŽIČNE PRAZNIKE.

Od slovenskih fantov - prostovoljcev smo prejeli pismo, ki ga dobesedno priobčujemo: "Komaj sem se vrnil s straže, so mi tovariši pomolili pod nos "Bazovico", češ čitaj, kaj nam pišejo dekleta iz Kaira iznenaden sem hitel od vratice do vrstice. Zelo smo se vsi skupaj razveselili vesti, da imamo v bližini pristne in dobrodušne rojakinje. Vaše pomenjlive in ljubeznive domovinske besede nam so šle prav do srca in vzbudile še več gorečnosti do naše prekrasne zemlje. Naša odločitev ni bila storjena zaradi ponosa ali časti, pač pa dolžnost vsakega Slovenca je, da izpostavlja tudi svoje življenje, če je treba, za dobro naše drage domovine, za osvoboditev naših staršev, bratov, sester sinov in hčera in za rešitev onih, ki danes trpijo in ječijo pod jarmom divjega in trdočrtnega naroda. Prišli smo sem, da izženemo in uničimo tisti mrčes, ki spodjeda in mori korenine slovenske matere. Nad dvajset let smo imeli suženjsko in mučniško življenje. Nad dvajset let so nas hinavsko zatirali, misleči, da napravijo iz pristinih Slovencev, trde Lahe. Niso pa pomislili, da prvi slovenski fant, mož ali žena, nikdar ne pozabijo svoje matere. Medtem, ko so bili najbolj gotovi, da so nas prepojili s svojim duhom, smo jim ob prvi priliki pokazali hrbet in napovedali maščevanje. Ni treba, da nas zavidate, da niste z nami. Dam vam priliko: Hitler in Mussolini sta že več let vezbala z orožjem ne samo dekleta, pač pa celo otroke, pa sta kljub temu danes že pri kraju. Mi pa, čeravno si domišljujemo, da so vse uničili in povsod zagospodarili, jim moramo pokazati, da ima slovenski narod še dovolj hrabrih fantov, katerim bodo morali, če jim je življenje drago - pokazati pete. Z velikim navdušenjem se vežbamo dan za dnem in ne vidimo ure, kdaj pojdemo tja, kamor nas kliče domovina in nas naši dragi tako teško pričakujejo. - K naključju dostavljam, da je naše življenje tu zelo prijetno in da smo edini in svobodni ter vsi pri najboljšem zdravju in zadovoljstvu. Vesele in srečne božične praznike z lepo zahvalo in pristržnimi pozdravi - SLOVENSKI FANT

MALTA

Angleški otok Malta leži nekih 85 km južno od Sicilije. Kot eden najzvestejših šušvarjev velike imperijalne poti, ki vodi s metropolitanskega otoškega domovja Britancev, akosi Gibraltar in Sues v Indijo, je v nepretrganih bojih, ki jih zaznamuje svetovna zgodovina, največkrat spreminil svoje gospodarje. Kot važen mejnik med obema deloma Sredozemskega morja, je vedno vzbujal pohlepe raznih saveževalcev.

V srednjem veku so na otoku domovali križarji, ki se od tod odbijali neprerestane napade strašnih afriških gusarjev. Na Malto so gospodarili vse do prihoda Napoleona, ki je na poti v Egipt, preganjal križarje in njihove potomce z otoka ter rasvil na njem angleško zastavo. Napoleonu se za petami sledili Angleži s svojimi bojnimi ladjami. Zavzeli se enega izmed otokov in pričeli s obleganjem glavne luke La Valetta. Komaj se je dobro raskadil dim angleških topov, že je seplapolala angleška zastava. To se je zgodilo leta 1800. Od takrat je vse otočje ostalo stalno v angleški posesti.

Angleži so otočju posvetili vso svojo pažnjo in že davno pred svetovno vojno zgradili mogočne trdnjave, katerih naloga je bila nuditi angleški sredozemski mornarici polno zaščito in pomoč. Utrjevanje Malte se je močno povečalo med prvo svetovno vojno, ko je otok igral v vseh savezniških operacijah na Sredozemskem morju samem, zlasti pa na njegovih obalah, zelo pomembno vlogo. Tudi po končni smagi v prvi svetovni vojni, Angleži Malte niso zanemarjali. Prav posebno pa so pričeli s modernizacijo trdnjavskih naprav, ko je prišel v Nemčiji Hitler do oblasti in so se že kasali prvi obrisi novega svetovnega klanja. Umevno je samo po sebi, da so utrjevalna dela dobila novega razmaha po izvršeni vojni napovedi.

Z vstopom Italije v sedanjo vojno in še prav posebno po prihodu nemškega letalstva in kopnenih sil na Sicilijo, so se mnogi spraševali, kako dolgo se bo Malta še držala. Mnenja so bila močno deljena. Razni vojni strokovnjaki, ki so svoje zamisleke gradili v prvi vrsti na letalstvu, so napovedovali hiter konec. Posebno vnati preroki so bili Lahji, ki so vprašanje Malte vezali s lakomnimi političnimi apetiti. Skladnice knjig so rasle po Italiji in vsi "genijalni" laški admirali in generali so bili ene misli, da bo nazadnje Malta njihov prvi plen v bodočem spopadu. Svoje predvojnne letalstvo, s katerim so Lahji povzročali po vsem svetu tak strahoten pomp, je bilo v prvi vrsti namenjeno za udar na Malto. Kakor vema pa iz najnovejše zgodovine, se je s italijansko Malto vred razblinile v nič tudi laško letalstvo samo.

Ko je v letošnjem maju padla grška Kreta se je število ljudi, ki se Malto prerokovali kratke angleške življenje v tej vojni, še znatno povečalo. Ko so pričele prihajati v severni Jadran nove nemške podmornice, ki so jih montirali v trškaških, triških in

junaški otok

reških ladjedelnicah, so ustrahovanci pred Nemci, dali Malto svoji poslednji blagoslov.

V resnici, če pomislimo, kakšno ogromno vojaško korist bi nudila Malta osvovincem, nam je sagonetka, kako da ta junaški otok tako hrabro kljubuje vsem osvovinskim napadom. Če bi imeli Germani v rokah Malto, ki zapira in odpira vrata v Sicilijanskem prelivu, bi ne bilo treba toliko mešetarjenja s Francijo zaradi izročitve pomorskih oporišč v Sredozemskem morju. Še bi imeli Malto bi jim bila Bizerta, ki je sahtevala leto dni popuščanja in konference s Petainom in Darlanom. Odgovor pa ni težak. Vse otok predstavlja eno samo trdnjavo. Na površini lll kvadratnih milj so nestrpane močne suhozemne, pomorske in letalske posadke. Obala je branjena na vsako ped s močnimi obalnimi baterijami. Ogromne podmorske votline nudijo idealna skrivališča podmornicam in vodnim letalom. Ta zaklonišča ne prebije prav nobena bomba na tem svetu. Vsa obala in mesta, kjer bi se lahko iskrcal sovražnik, so minirana in prepletana s bodečo žico, po kateri kroži električni tok. Notranjost otoka in zlasti glavna luka - La Valetta - je natičkana s protiletalskim orožjem.

Pred kratkim je Malta doživela svoj tisoči letalski napad. Na stotine in stotine nemških in laških letalcev je našlo smrt na pustih skalah tega otoka in v sinjih valovih, ki oblijavajo ta junaški otok.

Nekaj tednov predno so Lahji doživeli zadnjo tragedijo njihove mornarice, so se spravili nad Malto z nič manj ko 60 hitrimi torpednimi čolni - MAS - Angleški častnik, ki je bil priča tega laškega podviga je pripovedoval, da so malteški branilci pustili Lahje na primerno oddaljenost, nato pa so z bliskovito hitrostjo počistili vodno gladino do zadnjega čolna. Niti ena edinica se ni rešila. Verjetno je, da so s tem Lahji zaključili svoje napore, da se po vodi približajo Malti.

Po osemindvajsetih mesecih vojne stoji Malta junaško v čvrstih rokah angleških branilcev, in ne samo to, Malta danes že davno ni več junaški branilec, pač pa drzni napadalec. Laška poročila z bojišč morajo stalno obveščati italijansko javnost o dnevnih napadih angleškega letalstva na njihova mesta in luke in med njimi so tudi častno zastopani mnogi malteški vitezi.

Zadnje pijačevanje

Pojavil se je, kakor da je padel z oblakov. Nihče ni vedel niti kdo je, niti od kod je prišel. Naselil se je v predmestju. Kupil je malo hišo in tu stanoval. Ulica ni bila ravno pušta, vendar je ostal samotar.

"Zdi se mi, da ni vse v redu" je potožila naša gospodinja svoji sosedji.

"Ah, gotovo je neko malovredno človeče" je odgovorila sgovorna sosedja.

"Ej, takih ljudi se je treba izogibati. Po navadi dajejo samo slabe vzglede; dobro poznam podobnega tišča. Delal se je velikega gospoda, v resnici pa je bil čisto navadna pijandura. Po gostilnah je pil kot žaba opil se pa ta spak le ni, ali pa zelo poredkoma. Bog obvari pa, če bi mu kdo očital pijačevanje. Kdo ve, če ni tudi to-le takšen zakrknjen pijanček."

"Gotovo bo tako" je potrdila sosedja. "Sinoči se je nekam sumljivo pozno vrnil domov in vse se mi zdi da ni mogel biti trezen."

O vseh teh govoricah se revežu niti sanjalo ni. Vsakega je lepo pozdravil, izogibal se je srečavanja, če je le mogel.

Slučajno sva se spoznala. Dolžnost me je prignala do njega. Počasi sem si pridobil njegovo zaupanje. Bil je dokaj bister in olikan. Ko sem ga opazoval iz bližine, se mi je nehote javljala občutek, da ta človek mnogo trpi in da skriva v sebi težke spomine.

"Nič ne pijem!" mi je priznal ob neki priliki.

Glavo je podprl s komolcem, pogled uprl v nasprotno steno in v pretrganih stavkih mi je zaupal veliko svojo bolečino.

"Pred dvajsetimi leti sem bil zadnjikrat pijan. Da, pred dvajsetimi leti! Redko sem se upijanil, ali sem mnogo popival. Cele noči smo ga srkali; polne žepce denarja sem pognal za rujno vince. Spil bi ga za tri in ne bi bil pijan, samo noge bi mi odpovedale in misli bi se mi izgubljale."

Nekoč smo ga zopet pošteno kronali. Pili smo, da je z mize teklo. Ko sem opazil, da ga imam zadosti in da se ne že prijema zaspanost, sem jo lepo po francosko pobral iz gostilne, naravnost domov. Ampak kako domov? Ob naši cesti so tega dne izkopali nov jarek, prav blizu potoka. Zato sem kolovratil enkrat po desni, drugič zopet po levi. Končno mi je zdrenilo in naenkrat sem bil do kolen v blatu ob robu naraslega potoka. Poskušal sem se dvigniti, pa sem se samo še bolj pogreznil v blato. Ležal sem na trebuhu in podpiral glavo z rokama, da se ne zadušim. In tako sem čakal...

Naenkrat se mi je zazdelo, da slišim glas otroka toda ničesar nisem mogel razumeti. Takoj nato se je izvil iz teme močan otroški krik, nekaj je padlo v vodo. Koj nato sem slišal močan pljusek. Napenjal sem oči in opazil, da se potaplja otrok. Hotel sem zakričati v pomoč. Premaknil sem se, ali... Samo glava mi je še ostala v zraku. Mali se je pojavil na površini. V treh skokih bi bil lahko pri njem. Bullil sem, dokler se mi ni izgubil izpred oči. Mislim, da me ni spoznal, čeprav mi je bil tako blizu. Obraz in oči je upiral vame... Ali bil sem pijan... Kaj ne - ah...

Ne vem kako... Zjutraj mi je povedala moja pokojna, da je utonil najin edinec.

"Sedaj ne pijem" je končal z odločnim glasom.

RUŠILCI ČUVARJI MORJA

Hrbtenica vsake vojne mornarice so njene oklopne vojne ladje. V njih je osredotočena udarna moč, na kateri sloni vsa strategija pomorskega vojevanja. Toda takih jeklenih morskih pošasti je na svetu razmeroma zelo malo. Saj stane ena taka ladja nič manj ko tri milijarde dinarjev. Poleg tega pa je uporaba takega jeklenega nerodneža v pomorski, vojni precej redka. Levji delež naporov za vzdrževanje neomejene oblasti na svetovnih morjih pripada vsekakor mornarjem manjših plovnih edinic. To vzdrževanje pomeni zavarovati svetovna morja za nemoteni promet zavezniških trgovskih ladij in onemogočiti kretanje sovražnih pomorskih edinic v teh vodah. Največje in najbolj trdo delo pri tem pripada rušilcem in njihovim posadkam.

ŠTEVILNE NALOGE RUŠILCEV

Spremljanje trgovskih ladij je delo rušilcev. Lov na podmornice pripada njim. Nevarnost sovražnih upadov na lastna ozemlja je pogosta, naloga rušilcev je da preprečijo izkrcavanje. Če bo kdaj Hitlerjeva flota izplula za invazijo angleškega otočja, bodo rušilci prvi, ki jo bodo napadli. Oni bodo s sovražnikom v najtesnejši zvezi vse dokler ne dosepejo na bojišče teške bojne ladje. In ko bodo te izvršile svoje, bodo rušilci zadnji, ki bodo zapuščali krvave valove nove pomorske tragedije.

Ko prično z gradnjo rušilca, ki stane približno 90 milijonov dinarjev, mora biti prva skrb graditeljev, da bo nova pomorska edinica vozila najmanj 35 morskih milj na uro (morska milja=1852 metrov), poleg tega pa graditelji posvetijo mnogo pažnje tudi dobri oborožitvi rušilca. Rekli smo že, da so naloge rušilca številne in raznovrstne. Njegove glavne naloge so braniti teške edinice, zasledovati, preganjati in uničevati sovražno ladjevje, tako nadvodnih, podvodnih in zračnih enot. K temu je treba prišteti še teška in dolgočasna patroliranja, spremljevanja, polaganja min in vse mogoče druge stvari, ki metijo spanje vsakega admirala. O oklepu pri rušilcu skoro ni govora, kajti vsaka nepotrebna teža bi samo zmanjšala njegovo hitrost. Zadnja stvar, na katero mislijo graditelji rušilcev, je udobnost posadke.

"PROLETARIJAT" VELIKE FLOTE

Za udobnost na rušilcu sploh ni prostora. Če bi se prostor tudi na kak način našel, bi udobnosti nihče ne mogel uživati. Rušilec izvaja na morju vse mogoče in nemogoče kretanje, ziblje se enkrat na levo a drugič zopet na desno, naenkrat pa pobesni kot mlad konj. Končno, če bi se tudi našel prostor in če bi uničevalno morje bilo stalno mirno kot zrcalo in bi se rušilec ne nagibal pri vsakem obratu, bi posadka ne našla časa za kakršnokoli udobnost, ker je stalno prezaposljena. Rušilci so pravi "proletarijat" vsake mornarice.

Rušilec je tanka jeklena škrinja, teška 1000 ali pa tudi več ton. Dolg je okrog 100m, širok 9m, natrpan z zelo občutljivimi stroji in velikimi količinami smrtonosnih razstreliv. Posadka rušilca šteje približno 200 mož. Sto devetdeset mož živi in spi v odličnih, ki imajo skupno toliko prostora kot trije aleksandrijski dvonadstropni tramvajski vozovi. Tu udobnost ni večja kakor pa v sami kotlarni. Osem do deset častnikov živi v jeklenem zaboju, ki je postavljen točno nad - municijskim skladiščem. Kabine za častnike niso večje od navadnega taksija. Postelje so pritrjene nad nadstropji predalov in stelaž. Trde so in ozke, da se človek komaj obrne. Samo poveljnik rušilca ima prostorno stanovanje s kopalnico, toda kadar je rušilec na morju, nikoli ne prestopi svojega kraljestva. Na vožnji biva stalno na poveljniškem mostu, spi in obeduje - če more - v mali kabini pri samem mostu. Topovi, torpeda, reflektorji in najraznovrstnejši stroji požro ves ostali prostor.

Na razburkanem morju obolijo tudi mornarji, ki so vajeni morske plovbe, na morski bolezni. Vsa vrata in okna so na morju vedno brezdušno zaprta, sveži zrak prihaja samo skozi dušnike v prostore, kjer živi posadka. Pri vsakem večjem valovanju morja pa prihaja z zrakom tudi morska voda. V takih slučajih je kuhanje nemogoče. Mornarji hodijo z enega konca ladje na nasprotni s pomočjo razpetih vrvi. Pozimi je vreme več-

krat tako neugodno, da mora častnik, predno se poda s krme na poveljniški most, telefonsko javiti službojočemu častniku, da pazi na njega, če bi ga morje odneslo s palube in ukrene potrebno za njegovo reševanje.

Vendar ni tako slabega vremena, ki bi preprečilo rušilec, da bi ne mogli izpluti na svoje delo. Rušilci so predhodniki moderne flote in so v zadnjih časih postali njena važna udarna sila. Ime rušilec zelo dobro označuje njegovo vlogo. Dejansko pa je to ime ostalo iz časov, ko so take edinice bile prvič uporabljene v pomorski vojni.

RUŠILEC NEKDAJ IN DANES

Označbo "rušilec" so dobile ladje koncem 19. stoletja, ki so imele nalogo, da rušijo in potapljaajo male torpedne čolne, ki so v tistih časih ogražali velike bojne ladje. Toda nove vrste teh ladij so se s časom same prelevile v torpedne edinice. Njihova tonaža se je povečala od prejšnjih 300 do 400 ton na 1000 ton in v svetovni vojni sta jih obe strani uporabljali za množestvene napade. Poučen je primer uporabe velikih rojev rušilcev za torpedne napade velike pomorske bitke pri Jutlandu s strani obeh nasprotnikov.

Najnovejši angleški rušilec tipe "Tribal" je danes nekaka mala križarka s tonažo 2000 ton. Ta rušilec je dokazal svojo moč v prvi polovici letošnjega decembra, ko so njegovi vrstniki, brez zaslombe večjih ladij, sami napadli italijanski pomorski oddelek dveh križark v spremstvu dveh hitrih torpednih čolnov in brez lastnih izgub potopili eno križarko in oba torpedna čolna, drugo križarko pa močno poškodovali. Spomnimo se tudi slavnega "Cossacka", ki se je odlično pokazal v preganjanju "Altmarka" ob norveški obali, kakor tudi pri napadu na luko Narvik. Danes ima angleška mornarica čez 200 rušilcev. Poleg vrste "Tribal" sta v službi še dve vrsti.

PETNAJST SALV V MINUTI

Oborožitev rušilcev je različna. Vrsta "Tribal" ima osem topov kal. 120 cm, ki lahko oddajo 10 do 15 strelav v minuti. Granate so teške po 26 kg. Rušilci te vrste imajo po 4 torpedne cevi. Zelo učinkovito je protiletalsko orožje. Vsak rušilec je opremljen tudi še s prislusnimi aparati za iskanje podmornic.

Življenska doba rušilca v mirnem času znaša deset let. V vojni pa se njegovo življenje znatno skrajša, ker se zakovice pri česti največji hitrosti že v 3 letih zrahljajo zaradi strahotnih tresljajev, ki jih morajo zdržati.

Pri polni hitrosti porabi moderen rušilec 250 ton nafte na dan.

DANAŠNJA VOJNA JE NJIHOVA VOJNA

Možje, ki živijo na rušilcih se morajo za ta posel roditi. Imeti morajo poseben čut za te male ladje in njihov zamotan mehanizem. Če se z rušilcem ne postopa pravilno, se obnaša kot neugnana meza, v sigurnih rokah pa je to bitje z neomejenimi sposobnostmi. Samo mornarji z rušilcev vedo za užitke, ki jih nudi tisoč in več tonski demon, kadar drči s hitrostjo 40 milj na uro skozi razburkane valove sedmih oceanov. In ti mornarji se tudi zavedajo, da njihove ladje pišejo slavno zgodovino lastnega naroda. Priznati je treba, da je današnja vojna-njihova vojna.

GLAVO PLEŠASTO SI PULI MUSSOLINČEK...
CARSTVO AFRIKANSKO JE POBRAL HUDIČEK...

LJUBI PETAJN,
TI BOŠ TEPENI!

ZA FANTE PLES - TA SPORT NI BAŠ NEVAREN
ZA PUNCE - KONEC, PAČ ZNABIT' NEMAREN!

HITLER NA HLADNEM

SE MNOGO JE MOŽ
V BERLINU ČELJUSTIL,
AL' STALIN MU SRAJČKO
SAMO JE ŠE PUSTIL,

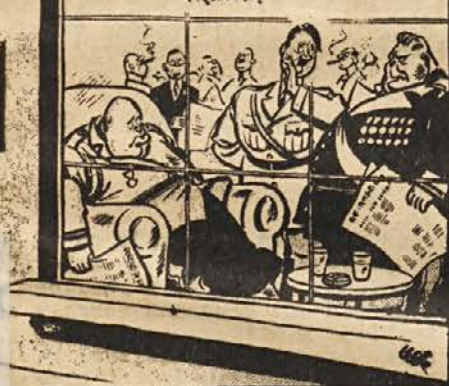
VSE DRUGO POBRAL JE
TA VRAŽJI SLOVAN;
KAJ NAJ POČNE
ZDAJ UBOGI GERMAN?

TÁKO NA MRZLEM
SEDALU PREJASNI,
FIRERČEK MISLI -
OBRAZ MU SE ZJÁSNI:

KARTE PROROŠKE,
OJ SLAVNI MOŽJE,
NAJ POTOLAŽIJO
NEMŠKO GORJE!

HITLER: "ČE TA LAŠKA KANALJA NE NAPOVE VOJNE
AMERIKI, GA POŠIEM TAKOJ NA RUSKO
FRONT!"

KAJ PRAVIJO?

POSLALI SO NAM TO-LE:

Predragi moji vi Slovenci,
ne zamerite mi, če vam z venci
uvelimi in s skrhanim tenorjem,
našo bit en' mal' preorjem:

Kjer v svetu dva Slovenca
se najmeta na vkup,
že mislita, da treba
napraviti' sportni klub.

Kjer trije najdejo se z gor.
že snujejo nov pevski zbor!
Kjer štirje so, ni noči brez sestanka,
kjer se nujno snuje nova stranka.

Kjer pet jih, kje drvari,
so najmanj trije časnikarji.

V Egiptu tudi ni drugače,
so prišli trije, al' so mače
in že nam pišejo domače
brbljavosti - po naše.

Med njimi Ivan Učenikov
ribič laških je vjetnikov,
po dnevi in ponoči tenta,
kaj pravi radio - trobenta.

Poslušaj vse in piše,
včasih c'lo še kaj nariše.
Se tepe za Lahi in Germani
izraze krepke nosi, kar na dlani.
Se tepe za pravico,
bog živi "BAZOVICO"!

Oj, mali
smrkavi Japonček,
grenak bo
londonski bonbonček!

VBERLINU...

NA RUSKI FRONTI

?!
?!

